

Publicerad 2008-04-11 23:33 av Emilia Berg

Tukta mig icke 2008-04-11

Straffar du mig
för min onda själ

Straffa de som
straffas bör

I mitt innersta
är jag förskräckt

Vänd åter till mig
rädda min själ

Jag finnes här
och nu

Var dag jag suckar
och väter mitt läger
i djupa tårar

Av sorg är mitt
öga förmörkat
det har åldrats
av ovänners skull

Ty någon höra
min högljudda gråt
och åter igen där jag är

Har hört mitt rop
och min bön

Alla mina förhoppningar
skall komma på skam

Vad har jag gjort för orätt

för att hamna i dess händer

Till dig tager jag min
tillflykt
och lämnar över mig

Se upp mina vänner
Vakna
se er för för mina
ovänner
vakna upp till min hjälp

Skaffa min rättvisa
för orättvisa
håller ej

Låt ondskan få en ände

Den som gräver en
djup grop oftast
hamnar själv i graven

Den olycka hon välla
oftast vänder tillbaka
till hennes huvud

© Emilia Berg

Författaren Emilia Berg med Poeter.se id #3952 innehar upphovsrätten